ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 13. septembra 2010 *

Vo veci T-452/04,

Éditions Odile Jacob SAS, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel a L. Eskenazi, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet a F. Arbault, neskôr A. Bouquet a O. Beynet, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporujú:

Wendel Investissement SA, so sídlom v Paríži, v zastúpení: pôvodne C. Couadou a M. Trabucchi, neskôr M. Trabucchi a F. Gordon, advokáti,

a

Lagardère SCA, so sídlom v Paríži, v zastúpení: pôvodne A. Winckler, I. Girgenson a S. Sorinas Jimeno, neskôr A. Winckler, F. de Bure a J.-B. Pinçon, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie (2004)D/203365 z 30. júla 2004 týkajúceho sa schválenia Wendel Investissement ako nadobúdateľa prevedených aktív v súlade s rozhodnutím Komisie 2004/422/ES zo 7. januára 2004, ktorým sa koncentrácia vyhlásila za zlučiteľnú so spoločným trhom a s Dohodou o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Ú. v. EÚ L 125, s. 54),

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory A. W. H. Meij, sudcovia V. Vadapalas a L. Truchot (spravodajca),

tajomník: T. Weiler, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. januára 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 25. septembra 2002 sa spoločnosť Vivendi Universal SA (ďalej len „VU“) rozhodla previesť aktíva vydavateľstva, ktoré držala v Európe, prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti Vivendi Universal Publishing SA (ďalej len „VUP“).

2 Spoločnosť Lagardère SCA sa uchádzala o nadobudnutie týchto aktív vytvorených podielmi a riadiacimi aktívami VUP (ďalej len „cieľové aktíva“).

3 Ukázalo sa však, že kalendár prevodu vytvorený VU, ktorá si priala previesť cieľové aktíva a dostať za ne protihodnotu v čo najkratšom termíne, nebol zlučiteľný s časovým harmonogramom formalít potrebných na predchádzajúce povolenie tohto akvizičného projektu príslušnými orgánmi hospodárskej súťaže.

4 Spoločnosť Lagardère teda požiadala spoločnosť Natexis Banques Populaires SA (ďalej len „NBP“), aby ju nahradila prostredníctvom jednej zo svojich dcérskych spoločností, ktorá by nadobudla cieľové aktíva od VUP, mala ich provizórne v držbe a po získaní povolenia akvizičného projektu cieľových aktív by ich predala spoločnosti Lagardère.

5 Listom z 8. októbra 2002 NBP súhlasila so žiadosťou spoločnosti Lagardère.

6 Spoločnosti Lagardère a NBP oboznámili Komisiu Európskych spoločenstiev s hlavnými podmienkami nadobudnutia cieľových aktív NBP, ktorá ich schválila.

7 Spoločnosť Lagardère potom predniesla VU svoju ponuku nadobudnutia cieľových aktív, ktorá predpokladala nahradenie spoločnosti Lagardère NBP alebo akýmkoľvek subjektom z tejto skupiny.

8 Dňa 29. októbra 2002 schválila VU prevod cieľových aktív Lagardère.

9 Dňa 3. decembra 2002 spoločnosť Investima 10 SAS, ktorá je dcérskou spoločnosťou Ecrinvest 4 SA, ktorá v nej má 100 % účasť, a ktorá je sama dcérskou spoločnosťou Segex Sarl, ktorá v nej má 100 % účasť, a ktorá je 100 % ovládaná NBP, podpísala v prospech VUP prísľub nadobudnutia cieľových aktív.

10 V ten istý deň uzavreli spoločnosti Segex a Ecrinvest 4 so spoločnosťou Lagardère zmluvu o prevode (ďalej len „zmluva o prevode"), ktorá umožňovala spoločnosti Lagardère (prostredníctvom spoločnosti Ecrinvest 4) po tom, ako Komisia povolí zamýšľanú koncentráciu, nadobudnúť celé základné imanie spoločnosti Investima 10, ktorá držala cieľové aktíva, pokiaľ VUP vykoná prísľub nadobudnutia uvedený vyššie. Cenu za nadobudnutie týchto cenných papierov zaplatila spoločnosť Lagardère spoločnosti Segex, ktorá vlastnila všetky akcie tvoriace základné imanie Ecrinvest 4, vopred.

11 Dňa 20. decembra 2002 VUP vykonala prísľub nadobudnutia spoločnosti Investima 10 a spoločnosť Investima 10 uzavrela v ten istý deň s VUP zmluvu o nadobudnutí cieľových aktív.

12 V ten istý deň uverejnila NBP nasledujúcu tlačovú správu:

„NBP nadobúda všetky prevádzané aktíva s cieľom predať ich spoločnosti [Lagardère] bezprostredne po získaní súhlasu orgánov hospodárskej súťaže.

Od tohto dňa drží aktíva VUP spoločnosť Investima 10, ktorej 100 % nepriamym vlastníkom je NBP.

Táto akciová spoločnosť s predstavenstvom a dozornou radou sa stane materskou spoločnosťou spoločností, ktoré vytvárajú prevádzaný majetok

….

13 Podľa článku 4 ods. 1 zmluvy o prevode:

„ii) Spoločnosť [Segex] zaistí, že spoločnosti Ecrinvest 4 a Ecrinvest 4 sa zaviažu, že:

…

c) [Investima 10] určí za člena [svojho] predstavenstva… jednu alebo viacero nezávislých tretích osôb, s výnimkou osôb zo spoločností [Segex] alebo [Lagardère];

…

e) stanovy [spoločnosti Investima 10] udeľujú výhradným spôsobom jednému členovi predstavenstva právomoci, ktoré môžu byť [uložené] predstavenstvu podľa tejto zmluvy vo vzťahu ku Komisii… alebo akémukoľvek inému príslušnému orgánu hospodárskej súťaže; týmto členom bude vymenovaná nezávislá tretia osoba…“

14 Dňa 20. decembra 2002 bolo vytvorené predstavenstvo spoločnosti Investima 10 a pán B., predseda kancelárie S., bol vymenovaný za člena predstavenstva v postavení „nezávislej tretej osoby“ v zmysle článku 4 ods. 1 písm. ii) zmluvy o prevode.

15 Prvý pododsek ods. 2 článku 2 zmluvy podpísanej medzi spoločnosťou Ecrinvest 4 a kanceláriou S. 19. decembra 2002 spresňuje, že v rámci svojho spoločenského mandátu bude pán B. konať v záujme spoločnosti Investima 10 a cieľových aktív, a síce konkrétnejšie so zreteľom na udržanie ich rentability, ekonomickej hodnoty a konkurencieschopnosti.

16 Na tento účel druhý pododsek ods. 2 článku 2 tejto zmluvy spresňuje, že pán B. musí dodržiavať a uistiť sa o tom, že predstavenstvo spoločnosti Investima 10 dodržiava:

„i) [ustanovenia] nachádzajúce sa v článku 4 dohody o prevode… týkajúce sa… zásad pri správe aktív v súlade so zásadou starostlivosti riadneho hospodára, ktorej dodržiavanie sa bude vyžadovať od predstavenstva a spoločenských orgánov podielových účastí, s cieľom zachovať kontinuitu rozsahu a hodnotu.

…“

17 Dňa 14. apríla 2003 vykonala spoločnosť Lagardère v súlade s článkom 4 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (korigendum v Ú. v. ES L 257, 1990, s. 13; Mim. vyd. 08/001, s. 31), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164) oznámenie svojho akvizičného projektu cieľových aktív spoločnosti VUP Komisii.

18 Rozhodnutím z 5. júna 2003 Komisia konštatovala, že oznámený projekt koncentrácie vzbudzuje vážne obavy, pokiaľ ide o zlučiteľnosť so spoločným trhom, a začala hĺbkovú kontrolu tejto operácie na základe článku 6 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 4064/89.

19 Z písomností účastníkov konania vyplýva, že spoločnosť Investima 10 sa 14. októbra 2003 stala spoločnosťou Editis SA.

20 Dňa 27. októbra 2003 zaslala Komisia spoločnosti Lagardère oznámenie o výhradách, v ktorom jej vysvetlila problémy s hospodárskou súťažou vyvolané touto oznámenou koncentráciou, na ktoré spoločnosť Lagardère odpovedala 17. novembra.

21 V dôsledku toho spoločnosť Lagardère oznámila 2. decembra 2003 Komisii viacero nápravných opatrení vo forme záväzkov spätného prevodu cieľových aktív.

22 Rozhodnutie Komisie 2004/422/ES zo 7. januára 2004 (vec COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Ú. v. EÚ L 125, s. 54) (ďalej len „rozhodnutie zo 7. januára 2004“) prijaté podľa článku 8 ods. 2 nariadenia č. 4064/89 stanovuje:

„*Článok 1*

Oznámená operácia, zmenená a doplnená balíkom záväzkov z 21. decembra 2003, prostredníctvom ktorej získava Lagardère výhradnú kontrolu nad [cieľovými aktívami] VUP, teraz spoločnosť Editis, sa vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom a Dohodou o Európskom hospodárskom priestore.

Článok 2

Článok 1 sa uplatňuje pod podmienkou, že spoločnosť Lagardère úplne dodrží všetky záväzky uvedené v prílohe II.

Článok 3

Toto rozhodnutie sa vydáva pod podmienkou, že spoločnosť Lagardère dodrží všetky ďalšie záväzky opísané v prílohe II.“

23 Podľa odseku 1 týchto záväzkov uvedených v prílohe II je spoločnosť Lagardère povinná spätne previesť všetky aktíva spoločnosti Editis (ďalej len „spätne prevádzané aktíva“), s výnimkou aktív taxatívne vymenovaných v tomto odseku (ďalej len „uchované aktíva“).

24 Spätne prevádzané aktíva predstavovali približne 60 až 70 % svetového obratu spoločnosti VUP a 70 až 80 % obratu dosiahnutého spoločnosťou VUP na frankofónnych vydavateľských trhoch, ktorých sa týkala povolená koncentrácia (ďalej len „koncentrácia“).

25 Odsek 2 záväzkov spoločnosti Lagardère spresňuje, že konkrétne sú uchované aktíva uvedené v prílohe 1 uvedených záväzkov.

26 Podľa odseku 3 týchto záväzkov sa spoločnosť Lagardère zaväzuje uzavrieť nevypovedateľné dohody o spätnom prevode v lehote, ktorá je dôverná a začína plynúť od doručenia rozhodnutia o podmienenom povolení a pristúpiť k skutočnému spätnému prevodu v lehote, ktorá je dôverná a začína plynúť od uzavretia dohody.

27 Spoločnosť Lagardère mala možnosť zvoliť si nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív podľa výberových kritérií definovaných v odseku 10 svojich záväzkov takto:

„S cieľom chrániť efektívnu hospodársku súťaž na dotknutých trhoch sa oznamujúca strana zaväzuje previesť prevádzané aktíva na jedného alebo viacerých nadobúdateľov, ktorí nebudú závislí od oznamujúcej strany a budú spĺňať nasledujúce kritériá:

a) Spoločnosť Lagardère nesmie mať významné priame či nepriame záujmy vo vzťahu k nadobúdateľovi či nadobúdateľom;

b) Nadobúdateľ či nadobúdatelia musia byť rentabilné a schopné hospodárske subjekty, ktoré sú hospodársky motivované na udržiavaní a rozvíjaní efektívnej hospodárskej súťaže; to však nevylučuje *a priori* žiadnu kategóriu nadobúdateľov z priemyselnej či finančnej oblasti;

c) Okrem toho nadobudnutie prevádzaných aktív potenciálnym nadobúdateľom nesmie byť spôsobilé vyvolať nové problémy z hľadiska hospodárskej súťaže, ani riziko oneskorenia vykonania záväzkov. Oznamujúca strana musí byť schopná preukázať Komisii, že nadobúdateľ spĺňa podmienky záväzkov a že prevádzané aktíva sú prevádzané v súlade s týmito záväzkami;

d) Nadobúdateľ či nadobúdatelia získajú, alebo bude možné rozumne predpokladať, že získajú, všetky povolenia nevyhnutné na nadobudnutie a využívanie prevádzaných aktív.“

28 Odsek 14 záväzkov spoločnosti Lagardère spresňuje, že voľba nadobúdateľa či nadobúdateľov podlieha schváleniu Komisiou a že návrh na schválenie dotknutých osôb obsahuje potrebné informácie, aby mohla Komisia overiť súlad ich návrhov s podmienkami vymedzenými odsekom 10 citovaným v bode 27 vyššie.

29 Spoločnosť Lagardère mala povinnosť určiť mandatára spĺňajúceho podmienky stanovené odsekom 15 jej záväzkov, ktorých znenie bolo nasledujúce:

„Oznamujúca strana určí mandatára, aby plnil úlohy definované ďalej. Mandatár musí byť nezávislý od spoločností Lagardère a Editis, musí mať potrebnú kvalifikáciu na výkon svojho mandátu, napríklad ako bankový poradca, konzultant alebo audítor, a nesmie byť vystavený konfliktu záujmov. Mandatára bude odmeňovať spoločnosť Lagardère spôsobom, ktorý nezasahuje do riadneho výkonu jeho mandátu, ani do jeho nezávislosti."

30 Odsek 9 záväzkov spoločnosti Lagardère upravuje určenie správcu oddelených aktív (Hold Separate Manager) takto:

„Oznamujúca strana určí [správcu oddelených aktív] zodpovedného za správu prevádzaných aktív pod dohľadom mandatára. [Správca oddelených aktív] je pri správe prevádzaných aktív nezávislý a spravuje ich spôsobom bežným v obchodnom styku, aby zaručil zachovanie ich rentability, obchodovateľnosti, konkurencieschopnosti a oddelenej povahy od uchovaných aktív a iných činností spoločnosti Lagardère. V prípade, že riaditeľ spoločnosti, ktorá je dcérskou spoločnosťou spoločnosti Editis a ktorá je predmetom záväzku prevodu, ukončí výkon svojej funkcie, má [správca oddelených aktív] právomoc určiť jeho nástupcu pod dohľadom mandatára."

31 Úloha mandatára je definovaná v záväzkoch spoločnosti Lagardère takto:

„20. Úlohou zásahu mandatára je zaistiť plnenie týchto záväzkov. Komisia zašle mandatárovi, buď *ex offo* alebo na žiadosť mandatára alebo oznamujúcej strany akýkoľvek pokyn smerujúci k zaisteniu plnenia týchto záväzkov.

21. Úloha mandatára bude spočívať v:

a) uistení sa o tom, že prevádzané aktíva sú udržiavané a spravované v rámci samostatnej štruktúry, oddelene a nezávisle od uchovaných aktív a iných činností spoločnosti Lagardère, a to až do okamihu skutočného prevodu prevádzaných aktív;

b) uistení sa o tom, že [správca oddelených aktív] udržiava rentabilitu a obchodovateľnosť prevádzaných aktív a správu a využívanie prevádzaných aktív spôsobom, ktorý je bežný v obchodnom styku v súlade s predchádzajúcou praxou, a to až do okamihu skutočného prevodu prevádzaných aktív“;

c) uistení sa o tom, že boli prijaté účinné opatrenia na to, aby oznamujúcej strane neboli sprístupnené žiadne citlivé informácie z hľadiska hospodárskej súťaže týkajúce sa prevádzaných aktív, s výnimkou informácií nevyhnutných na prevod prevádzaných aktív za čo najlepších možných podmienok v súlade s týmito záväzkami;

d) uistení sa o tom, že reštrukturalizačné opatrenia sa uskutočňujú v súlade s týmito záväzkami, informovaní sa o prebiehajúcich rokovaniach medzi spoločnosťami Lagardère a Editis o konkretizáciách, a prípadne zúčastnení sa týchto rokovaní;

…

f) vo všeobecnosti v zaisťovaní zachovania ekonomickej a súťažnej hodnoty prevádzaných aktív v plnom rozsahu a prijímaní všetkých vhodných opatrení na tento účel;

g) vo všeobecnosti v dohľade nad uspokojivým plnením týchto záväzkov oznamujúcou stranou.

32 Odsek 24 záväzkov okrem toho uvádza nasledujúce:

„V prípade sporu medzi spoločnosťami Lagardère a Editis o reštrukturalizačných opatreniach nevyhnutných na vykonanie týchto záväzkov môže každá zo strán o tom informovať mandatára doporučeným listom, ktorého kópia musí byť zaslaná druhej strane. Mandatár potom bez zbytočného odkladu po vypočutí strán v súlade so zásadou kontradiktórnosti navrhne rozsah nevyhnutných reštrukturalizačných opatrení. Mandatár zašle Komisii správu, v ktorej ju informuje o svojom odporúčaní. V prípade, že spor medzi spoločnosťami Lagardère a Editis pokračuje, môže každá zo strán požiadať Komisiu, aby po vypočutí strán v súlade so zásadou kontradiktórnosti stanovila rozsah nevyhnutných reštrukturalizačných opatrení."

33 Napokon záväzky spoločnosti Lagardère, ktoré patria do oddielu „Zmena formy spoločnosti Editis“, stanovujú:

„30. Po schválení nových stanov Komisiou zmení oznamujúca strana právnu formu spoločnosti Editis na zjednodušenú akciovú spoločnosť. Po tejto zmene právnej formy budú orgány spoločnosti Editis zahŕňať… predsedu generálneho riaditeľa, ktorý bude vykonávať funkciu [správcu oddelených aktív] a… akcionársky výbor zložený z troch… zástupcov mandatára uvedeného v odseku 15 vyššie a z dvoch… zástupcov spoločnosti Lagardère.

31. Zjednodušená akciová spoločnosť bude usporiadaná podľa nasledujúcich zásad:

a) Riadením spoločnosti Editis bude poverený jej predseda generálny riaditeľ pod dohľadom mandatára v rámci jeho úloh definovaných vyššie;

b) Akcionársky výbor bude kontrolovať správu uchovaných aktív a na tento účel má právo na všetky informácie týkajúce sa týchto aktív;

c) Pokiaľ ide o prevádzané aktíva, akcionársky výbor má pod dohľadom mandatára právo na informácie týkajúce sa všetkých rozhodnutí či udalostí, ktoré by mohli ovplyvniť majetkové záujmy spoločnosti Lagardère súvisiace s prevádzanými aktívami, a najmä na nasledujúce informácie: priebežné výsledky, investičné rozhodnutia, rozhodnutia o predaji alebo nadobudnutí aktív, ktorých dopad prekračuje hodnotu 200 000 eur, rozhodnutia, ktoré majú vplyv na zadĺženie spoločnosti a záruky akejkoľvek povahy, ako aj všetky strategické rozhodnutia, či rozhodnutia, ktoré nepatria do bežnej agendy. Mandatár sa však uistí o tom, že dôverné informácie obchodnej alebo prevádzkovej povahy týkajúce sa prevádzaných aktív, vrátane prípadných informácií uvedených v predchádzajúcej vete, nebudú poskytnuté spoločnosti Lagardère.

32. V období od prijatia rozhodnutia o povolení oznámenej koncentrácie do zmeny právnej formy spoločnosti Editis na zjednodušenú akciovú spoločnosť budú spoločnosť Editis aj naďalej riadiť súčasné orgány spoločnosti spoločne s mandatárom. V tomto období má spoločnosť Lagardère ako akcionár spoločnosti Editis právo na všetky informácie týkajúce sa zachovania aktív. Pokiaľ ide o prevádzané aktíva, mandatár sa uistí o tom, že spoločnosť Lagardère má k dispozícii všetky informácie uvedené v odseku 31 písm. c) vyššie."

34 Dňa 5. februára 2004 Komisia:

— schválila správcu oddelených aktív, pána A. K., a schválila návrh jeho poverovacej listiny predložený 30. januára 2004,

— schválila ako mandatára kanceláriu S., zastúpenú jej predsedom, pánom B., a schválila návrh jeho mandátu predložený 30. januára 2004.

35 Dňa 9. februára 2004 spoločnosť Lagardère vymenovala kanceláriu S. za mandatára.

36 Dňa 25. marca 2004 sa zmenila právna forma spoločnosti Editis podľa odseku 30 záväzkov spoločnosti Lagardère na zjednodušenú akciovú spoločnosť, ktorej orgánmi aj naďalej ostali, okrem predsedu generálneho riaditeľa vykonávajúceho funkciu správcu oddelených aktív, akcionársky výbor zložený z troch zástupcov mandatára a dvoch zástupcov spoločnosti Lagardère.

37 Spoločnosť Lagardère spolupracovala s niekoľkými podnikmi, vrátane žalobkyne, ktoré by mohli odkúpiť spätne prevádzané aktíva.

38 Žalobkyňa vyjadrila svoj záujem o túto operáciu. Svoju ponuku prevzatia oznámila spoločnosti Lagardère faxom z 28. apríla 2004.

39 V oznámení z 19. mája 2004 oznámila spoločnosť Lagardère, že prijíma ponuky na odkúpenie od piatich potenciálnych nadobúdateľov, vrátane žalobkyne, a že jednému z nich, spoločnosti Wendel Investissement SA (ďalej len „Wendel"), priznáva výhradné právo až do polnoci 25. mája 2004.

40 Dňa 28. mája 2004 dospeli spoločnosti Lagardère a Wendel k návrhu dohody o odkúpení spätne prevádzaných aktív.

41 Listom zo 4. júna 2004 požiadala spoločnosť Lagardère Komisiu o schválenie spoločnosti Wendel ako nadobúdateľa týchto aktív.

42 Dňa 5. júla 2004 predložila kancelária S. Komisii svoju súhrnnú správu, v ktorej dospela k záveru, že ponuka spoločnosti Wendel je v súlade so schvaľovacími kritériami určenými v odseku 10 záväzkov spoločnosti Lagardère.

43 Rozhodnutím (2004)D/203365 z 30. júla 2004 Komisia schválila spoločnosť Wendel ako nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív po tom, ako konštatovala, že táto spoločnosť spĺňa schvaľovacie kritériá stanovené v odseku 10 záväzkov spoločnosti Lagardère.

44 Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v súlade s odsekom 14 záväzkov spoločnosti Lagardère a na základe už uvedenej žiadosti o schválenie, návrhu dohody o prevode, ktorá bola k tejto žiadosti pripojená, správy kancelárie S., písomných odpovedí spoločností Lagardère a Wendel na žiadosť Komisie o informácie, informácií poskytnutých spoločnosťou Wendel na stretnutiach s útvarmi Komisie, ako aj výmeny názorov na ponuku spoločnosti Wendel s organizáciami zastupujúcimi zamestnancov spoločnosti Editis a dotknuté tretie osoby.

45 Podaním doručeným kancelárii Súdu prvého stupňa 8. júla 2004 podala žalobkyňa žalobu o neplatnosť smerujúcu proti rozhodnutiu zo 7. januára 2004 (vec T-279/04).

46 Komisia zaslala žalobkyni na jej žiadosť faxom z 27. augusta 2004 rozhodnutie o schválení spoločnosti Wendel ako nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív.

47 K prevodu vlastníckeho práva k týmto aktívam nazvaným „Nouvel Editis“ na spoločnosť Wendel došlo 30. septembra 2004.

Konanie

48 Návrhom doručeným 8. novembra 2004 podala žalobkyňa túto žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu o schválení z 30. júla 2004 (ďalej len „rozhodnutie z 30. júla 2004“).

49 Súd prvého stupňa (šiesta komora) svojím rozsudkom z tohto dňa zamietol žalobu o neplatnosť, ktorú podala žalobkyňa vo veci T-279/04 proti rozhodnutiu zo 7. januára 2004.

50 Podaniami doručenými 25. januára a 24. marca 2005 požiadali spoločnosti Wendel a Lagardère o vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v súlade s článkom 115 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

51 Podaniami doručenými 3. marca a 18. apríla 2005 požiadala žalobkyňa v súlade s článkom 116 ods. 2 rokovacieho poriadku jednak o to, aby niektoré písomností pripojené k žalobe a určité časti tohto dokumentu, ako aj vyjadrenia k žalobe boli vylúčené

z poskytnutia procesných dokumentov spoločnostiam Wendel a Lagardère a jednak na účely tohto poskytnutia dokumentov predložila verziu predmetných dokumentov, ktorá nebola dôverná.

52 Uzneseniami predsedu štvrtej komory z 11. mája a 25. októbra 2005 bol spoločnostiam Lagardère a Wendel povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom na podporu návrhov Komisie a kancelárii Súdu prvého stupňa bolo nariadené, aby týmto spoločnostiam poskytla verziu procesných dokumentov, ktorá nebola dôverná.

53 Podaniami doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. júna 2005 spoločnosť Lagardère napadla žiadosť o dôverné zaobchádzanie predloženú žalobkyňou.

54 Spoločnosti Lagardère a Wendel predložili svoje vyjadrenia vedľajších účastníkov konania 16. septembra 2005 a 27. apríla 2006.

55 Žalobkyňa predložila svoje pripomienky vo vyjadreniach predložených 8. novembra 2005 a 4. júla 2006.

56 Uznesením z 19. júna 2007 zamietol predseda štvrtej komory žiadosť o dôverné zaobchádzanie predloženú žalobkyňou, pokiaľ ide o spoločnosť Lagardère, a nariadil kancelárii Súdu prvého stupňa, aby poskytla spoločnosti Lagardère dotknuté dokumenty v originálnej verzii.

57 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k šiestej komore, ktorej bola z tohto dôvodu 24. októbra 2008 táto vec pridelená.

58 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a vyzval účastníkov konania, aby písomne odpovedali na niektoré otázky. Účastníci konania vyhoveli tejto žiadosti v stanovenej lehote.

59 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Všeobecného súdu boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 28. januára 2010.

60 Rozsudkom z 9. júna 2010, Éditions Odile Jacob/Komisia (T-237/05, Zb. s. II-2245), Všeobecný súd zrušil rozhodnutie Komisie zo 7. apríla 2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne smerujúca k tomu, aby podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) získala prístup k určitým dokumentom, aby ich mohla použiť na podporu tejto žaloby.

61 Listom doručeným 21. júna 2010 žalobkyňa požiadala o prerušenie zasadania v tejto veci, a to na primeranú dobu od oznámenia predmetných dokumentov Komisiou.

Návrhy účastníkov konania

62 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie z 30. júla 2004,

— zaviazal Komisiu a spoločnosť Lagardère na náhradu trov konania.

63 Komisia, podporovaná spoločnosťami Lagardère a Wendel, navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

64 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody založené na tom, že Komisia po prvé nesplnila svoju povinnosť dohľadu nad výberom kandidátov na prevzatie spätne prevádzaných aktív, po druhé schválila spoločnosť Wendel na základe správy vypracovanej mandatárom, ktorý nebol nezávislý od spoločností Editis, Lagardère a Wendel, po tretie porušila povinnosť odôvodnenia, ktorá jej prináležala, a po štvrté sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia súladu kandidatúry spoločnosti Wendel s podmienkami schválenia nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív stanovenými v odseku 10 písm. b) záväzkov spoločnosti Lagardère.

65 Najprv je vhodné preskúmať druhý žalobný dôvod, v ktorom žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie z 30. júla 2004 bolo prijaté s ohľadom na správu vypracovanú mandatárom, ktorý nebol nezávislý od spoločnosti Editis.

Tvrdenia účastníkov konania

66 Žalobkyňa tvrdí, že keď 9. februára 2004 spoločnosť Lagardère vymenovala podľa odseku 15 svojich záväzkov kanceláriu S., zastúpenú svojím predsedom, pánom B., za mandatára, pán B. už bol od 20. decembra 2002 členom predstavenstva spoločnosti Investima 10, z ktorej sa 14. októbra 2003 stala spoločnosť Editis, ako je uvedené v bode 19 vyššie.

67 Podľa žalobkyne pán B. vo svojom postavení riaditeľa spoločnosti disponoval voči tretím osobám všetkými právomocami, ktoré sú priznané členom predstavenstva, a nebol teda nezávislý od spoločnosti Editis v rozpore s požiadavkami stanovenými v uvedenom odseku 15.

68 Výkon funkcií nezávislého mandatára povereného menom a na účet Komisie bolo dohliadať na spätný prevod neinvestovaných aktív vo vzťahu k subjektu, na ktorého prevod aktív má dotknutá osoba dohliadať, neexistenciu väzieb akejkoľvek povahy a najmä tých väzieb, ktoré majú finančnú povahu. Pán B. ale vykonával funkcie člena predstavenstva za odmenu.

69 Okrem toho pán B. ostal členom predstavenstva spoločnosti Editis až do 25. marca 2004 a takto od 9. februára až do 25. marca 2004 kumuloval dve funkcie spočívajúce v kontrole prevodu spoločnosti Editis spoločnosti Lagardère a potom predaja spätne prevádzaných aktív tretej osobe.

70 Napokon aj napriek ukončeniu svojich funkcií člena predstavenstva spoločnosti Editis ostal pán B. nevyhnutne spojený so spoločnosťou Editis, keďže ešte počas

niekoľkých rokov ostal občianskoprávne a trestne zodpovedný vo vzťahu k akcionárom a tretím osobám.

71 Samotná existencia pochybnosti, pokiaľ ide o nezávislosť mandatára, je dôvodom neplatnosti konania týkajúceho sa spätne prevádzaných aktív, a teda aj rozhodnutia z 30. júla 2004. Správa o vyhodnotení ponuky nadobúdateľa vypracovaná mandatárom predstavuje základný a určujúci prvok rozhodnutia Komisie dotknutú osobu schváliť alebo neschváliť.

72 Závery správy mandatára mali nepochybne rozhodujúci vplyv na rozhodnutie z 30. júla 2004, inak by bola spochybnená samotná jeho úloha v rámci postupu spätného prevodu aktív. Jednoduché porovnanie záverov správy mandatára a rozhodnutia z 30. júla 2004 umožňuje konštatovať, že toto rozhodnutie vychádza priamo z textu správy, ktorá v mnohých otázkach určuje jeho formu.

73 Komisia spochybňuje argumenty žalobkyne. Pripomína, že keď sa spoločnosť VUP stala spoločnosťou ovládanou NBP, bol pán B., predseda kancelárie S., podľa článku 4 ods. 1 bodu ii) písm. e) zmluvy o prevode vymenovaný za člena predstavenstva spoločnosti Investima 10, dcérskej spoločnosti spoločnosti NBP, ktorá držala cieľové aktíva.

74 Vzhľadom na to, že dotknutá osoba bola poverená výkonom právomocí priznaných predstavenstvu spoločnosti Investima 10 – z ktorej sa stala spoločnosť Editis – ako nezávislá tretia osoba vo vzťahu k príslušným orgánom pre hospodársku súťaž, je táto funkcia porovnateľná s funkciou mandatára stanovenou v odseku 15 záväzkov spoločnosti Lagardère.

75 Po vymenovaní kancelárie S, prostredníctvom osoby pána B., jej predsedu, za mandatára povereného dohľadom nad záväzkami spoločnosti Lagardère spočívajúcimi v spätnom prevode, po tom, ako spoločnosť Lagardère prevzala kontrolu nad spoločnosťou Editis, pán B. dočasne pokračoval vo vykonávaní funkcie člena predstavenstva spoločnosti Editis odmeňovanej spoločnosťou NBP ako nezávislá tretia osoba, lebo poznal spoločnosť Editis, ktorú dotknutá osoba v tomto postavení získala.

76 Prítomnosť pána B. v tomto predstavenstve nevytvára vzťah závislosti medzi ním a spoločnosťou Editis, ale naopak je úplne v súlade s rozhodnutím zo 7. januára 2004 a so záväzkami spoločnosti Lagardère. Účelom bolo zabrániť vplyvu spoločnosti Lagardère na riadenie spoločnosti Editis počas prechodného obdobia, v priebehu ktorého mali orgány spoločnosti vytvorené po prevzatí kontroly spoločnosťou NBP nad spoločnosťou VUP podľa odseku 30 záväzkov spoločnosti Lagardère zotrvať až do zmeny právnej formy spoločnosti Editis na zjednodušenú akciovú spoločnosť, ku ktorej došlo 25. marca 2004.

77 Postavenie člena akcionárskeho výboru spoločnosti Editis, ktoré bolo pánovi B. priznané od 25. marca 2004 do dňa prevodu vlastníckeho práva k spätne prevádzaným aktívam na spoločnosť Wendel, je tiež v súlade so záväzkami spoločnosti Lagardère. Odsek 30 uvádza, že zástupcovia mandatára majú mať v akcionárskom výbore väčšinu, aby bolo zaručené, že nezávislá tretia osoba, mandatár, sa môže uistiť o tom, že spoločnosť Lagardère nemôže vykonávať vplyv na správu spoločnosti Editis.

78 Keďže bola kancelária S. prostredníctvom osoby svojho predsedu určená za mandatára až pri prevode spoločnosti Editis spoločnosťou NBP na spoločnosť Lagardère, nie je akýkoľvek skorší alebo neskorší vzťah medzi kanceláriou S. a spoločnosťou NBP relevantný na účely posúdenia jej nezávislosti od spoločnosti Editis, lebo v štádiu vykonávania záväzkov spoločnosť NBP už spoločnosť Editis neovládala. Prípadné vzťahy medzi mandatárom a spoločnosťou NBP, predchádzajúcou majiteľkou aktív, ktoré sú predmetom rozhodnutia, ktorým sa koncentrácia za určitých podmienok povoľuje, nie sú spôsobilé ohroziť realizáciu spätných prevodov, ktoré majú vyriešiť problémy z hľadiska hospodárskej súťaže, ktoré vyplývajú zo spojenia týchto cieľových aktív s aktívami spoločnosti Lagardère.

79 Podľa Komisie žalobkyňa odvodzuje dôkaz o neexistencii nezávislosti mandatára od spoločnosti Editis len zo zistenia, že určité vzťahy alebo styky medzi mandatárom a spoločnosťou Editis nie sú úplne vylúčené. Podmienka nezávislosti od spoločnosti Editis, ktorej splnenie Komisia vyžadovala od mandatára, však mala zaistiť, aby sa kontrola ponuky nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív zakladala len na rentabilite a konkurenčnej sile týchto aktív s vylúčením úvah osobnej povahy. Mandatárovi teda

nemožno právoplatne vytýkať, že mal záujem na podaní žaloby v prospech spoločnosti, lebo to predstavuje podmienku nutnú na úplné splnenie záväzkov a udržanie efektívnej hospodárskej súťaže.

80 V každom prípade, aby mohla neexistencia nezávislosti mandatára od spoločnosti Editis, ak by bola preukázaná, viesť k neplatnosti rozhodnutia z 30. júla 2004, treba tiež preukázať, že v dôsledku tejto nezrovnalosti vypracovala dotknutá osoba neobjektívnu správu a že tento dokument mal rozhodujúci vplyv na obsah uvedeného rozhodnutia.

81 Pritom nielenže žalobkyňa nepredkladá žiaden dôkaz o tom, že mandatár vypracoval chybnú či tendenčnú správu, ale ani nepreukazuje, že by tento dokument mal rozhodujúci vplyv na obsah rozhodnutia z 30. júla 2004.

82 Na účely konečného rozhodnutia o schválení nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív mal mandatár za úlohu len predložiť hodnotenie nadobúdateľa a uviesť, či podľa jeho názoru nadobúdateľ spĺňa podmienky uvedené v záväzkoch. V skutočnosti Komisia prijala rozhodnutie z 30. júla 2004 nielen výlučne alebo v rozhodujúcej miere na základe správy mandatára, ale na základe určitého súboru informácií, vrátane informácií poskytnutých mandatárom.

Posúdenie Všeobecným súdom

83 Podľa odseku 15 záväzkov spoločnosti Lagardère musí byť mandatár určený touto spoločnosťou, aby dbal na uspokojivé vykonávanie jej záväzkov, od nej a od spoločnosti Editis „nezávislý…, a nesmie byť vystavený konfliktu záujmov“. V tom istom ustanovení bolo tiež uvedené, že „mandatár bude odmeňovaný spoločnosťou Lagardère spôsobom, ktorý nezasahuje do riadneho výkonu jeho mandátu ani do jeho nezávislosti“.

84 Je potrebné pripomenúť, že po tom, ako spoločnosť NBP súhlasila s tým, že nahradí spoločnosť Lagardère na účely dočasného nadobudnutia cieľových aktív prostredníctvom spoločností Segex a Ecrinvest 4, dcérskych spoločností 100 % ovládaných spoločnosťou NBP, uzavreli tieto spoločnosti 3. decembra 2002 so spoločnosťou Lagardère zmluvu o prevode, ktorou sa na spoločnosť Lagardère pod podmienkou predchádzajúceho povolenia koncentrácie Komisiou prevádza celý kapitál spoločnosti Investima 10, ktorá je dcérskou spoločnosťou 100 % vlastnenou spoločnosťou Ecrinvest 4, ktorá je sama dcérskou spoločnosťou 100 % vlastnenou spoločnosťou Segex, a ktorá 20. decembra 2002 nadobudla cieľové aktíva od spoločnosti VUP.

85 Dňa 20. decembra 2002 spoločnosť Investima 10, ktorá drží cieľové aktíva, vymenovala podľa článku 4 ods. 1 bodu ii) písm. c) zmluvy o prevode pána B., predsedu kancelárie S., za člena svojho predstavenstva v zmysle tohto ustanovenia ako nezávislú tretiu osobu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu ii) písm. e).

86 V tomto postavení boli pánovi B., odmeňovanému spoločnosťou NBP, podľa článku 4 ods. 1 bodu ii) písm. e) zmluvy o prevode zverené „výhradne“ „právomoci, ktorými [mohlo] byť [poverené] predstavenstvo podľa… zmluvy [o prevode] vo vzťahu ku Komisii…“.

87 Okrem toho podľa odseku 15 svojich záväzkov uvedených v prílohe II rozhodnutia zo 7. januára 2004 spoločnosť Lagardère 9. februára 2004 určila kanceláriu S. ako mandatára povereného podľa odseku 21 písm. g) jej záväzkov „dohľad[om] nad uspokojivým plnením“ záväzkov prevedenia spätne prevádzaných aktív spoločnosťou Lagardère a v tomto postavení odmeňovaného spoločnosťou Lagardère. Pán B. bol v uvedenom čase predsedom kancelárie S. a Komisia pripustila, že pán B. vykonával funkciu mandatára v rozsahu stanovenom v rozhodnutí zo 7. januára 2004.

88 Kancelária S. bola teda určená za mandatára v zmysle odseku 15 záväzkov spoločnosti Lagardère a jej predseda vykonával úlohy súvisiace s touto funkciou, hoci táto istá osoba bola členom predstavenstva spoločnosti Investima 10, z ktorej sa potom stala spoločnosť Editis.

89 Pán B. navyše vykonával funkciu člena predstavenstva spoločnosti Editis a mandatára súčasne, a to od 9. februára 2004, čiže dátumu vymenovania kancelárie S., až do 25. marca 2004, teda dátumu zmeny právnej formy spoločnosti Editis na zjednodušenú akciovú spoločnosť.

90 V súlade s odsekom 32 záväzkov spoločnosti Lagardère bola totiž spoločnosť Editis aj naďalej riadená svojimi súčasnými orgánmi spoločnosti, a to od prijatia rozhodnutia zo 7. januára do 25. marca 2004, dátumu zmeny právnej formy spoločnosti Editis na zjednodušenú akciovú spoločnosť.

91 V odpovedi na otázku Všeobecného súdu Komisia uviedla, že pán B. vykonával funkciu člena predstavenstva spoločnosti Investima 10/Editis v súlade s francúzskym obchodným zákonníkom uplatniteľným v predmetnej veci a že plnenie úloh zverených dotknutej osobe ako nezávislej tretej osobe v rámci tohto predstavenstva vôbec nevylučovalo, aby dotknutá osoba plnila zákonom stanovené úlohy, ktoré členom predstavenstva obchodnej spoločnosti podľa textu uvedeného predpisu prináležia.

92 Podľa článku L 225-64 prvého pododseku prvej vety tohto zákonníku sú pritom „predstavenstvu… zverené najširšie právomoci, aby mohlo za všetkých okolností konať menom spoločnosti“.

93 Predtým, ako bola kancelária S., zastupovaná pánom B., jej predsedom, vymenovaná za mandatára, bol teda pán B. členom riadiaceho orgánu spoločnosti Editis a ostal ním viac než jeden mesiac po tomto vymenovaní.

94 Keďže bol pán B. v deň vymenovania kancelárie S., ktorej bol predsedom, mandatárom a súčasne členom predstavenstva spoločnosti Investima 10, z ktorej sa medzitým stala spoločnosť Editis, a keďže potom vykonával funkciu člena predstavenstva súčasne s úlohou mandatára, ktorou ho poverila kancelária S., pán B. sa nachádzal vo vzťahu závislosti od spoločnosti Editis, ktorý by mohol vzbudiť pochybnosť o neutralite, ktorú mal v rámci výkonu tejto funkcie preukázať.

95 Je potrebné dodať, že ako mandatár, ktorý je podľa odseku 21 písm. g) záväzkov spoločnosti Lagardère poverený dohľadom nad uspokojivým plnením záväzku prevodu spätne prevádzaných aktív zo strany tejto spoločnosti a ktorého v tomto postavení odmeňuje spoločnosť Lagardère, bola kancelária S. prostredníctvom osoby svojho predsedu, pána B., povinná dbať na to, aby spätne prevádzané aktíva spoločnosť Lagardère previedla v súlade so spätnými prevodmi uvedenými v odseku 1 záväzkov spoločnosti Lagardère.

96 Podľa samotnej Komisie spočívala táto operácia v „osobitne citlivom ohraničení aktív pred ich prevedením spoločnosťou Lagardère na tretiu osobu".

97 „Mandatár mal osobitne povinnosť podľa odseku 21 písm. d) záväzkov spoločnosti Lagardère ‚uistiť sa o tom, že reštrukturalizačné opatrenia sú uskutočňované v súlade so záväzkami' spoločnosti Lagardère a mal byť informovaný o prebiehajúcich rokovaniach medzi spoločnosťami Lagardère a Editis o konkretizáciách, a v prípade potreby sa týchto rokovaní zúčastniť".

98 Podľa odseku 24 týchto záväzkov mal mandatár „v prípade sporu medzi spoločnosťami Lagardère a Editis o [nevyhnutných] reštrukturalizačných opatreniach" navrhnúť odporúčanie „po vypočutí strán v súlade so zásadou kontradiktórnosti o rozsahu

nevyhnutných reštrukturalizačných opatrení“ a zaslať Komisii správu, v ktorej ju informuje o svojom odporúčaní.

99 Zo spisu vyplýva, že k takýmto sporom medzi spoločnosťami Lagardère a Editis skutočne došlo. Komisia totiž vo svojej duplike tvrdila, že bola pravidelne informovaná o napätí, ktoré niekoľkokrát vyvolala spoločnosť Lagardère, ktorá mala záujem na tom, aby boli aktíva spoločnosti Editis, ktorých uchovanie jej bolo povolené rozhodnutím zo 7. januára 2004, vymedzené čo najširším spôsobom. Komisia v duplike tiež uviedla, že sa mandatár niekoľkokrát po predchádzajúcej konzultácii s Komisiou postavil proti spoločnosti Lagardère, aby chránil záujmy spojené so spätne prevádzanými aktívami.

100 Výkon funkcie člena predstavenstva spoločnosti, ktorá drží všetky aktíva spoločnosti Editis, zo strany pána B. pritom mohol ovplyvniť nezávislosť, ktorú mala dotknutá osoba preukázať pri vypracovaní odporúčaní týkajúcich sa nevyhnutných reštrukturalizačných opatrení a správy informujúcej Komisiu o týchto odporúčaniach.

101 Podľa článku 2 ods. 2 prvého pododseku zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Ecrinvest 4 a kanceláriou S. 19. decembra 2002 totiž pán B. od 20. decembra 2002 konal „ako mandatár spoločnosti… v záujme spoločnosti Investima 10 a aktív, a konkrétnejšie v záujme zachovania ich rentability, ich ekonomickej hodnoty a ich konkurencieschopnosti“.

102 Okrem toho bol pán B. podľa článku 2 ods. 2 druhého pododseku tejto zmluvy povinný dodržiavať a uistiť sa o tom, že predstavenstvo spoločnosti Investima 10 dodržiava ustanovenia uvedené v článku 4 zmluvy o prevode týkajúce sa „zásad správy [cieľových aktív] so starostlivosťou riadneho hospodára“, ktorých dodržiavanie sa vyžadovalo od predstavenstva s cieľom „zachovať rozsah aktív a ich hodnotu“.

103 Z bodu 92 vyššie vyplýva, že okrem osobitnej úlohy, ktorá bola pánovi B. zverená v rámci predstavenstva a spočívala vo výkone právomocí, ktorými mohlo byť podľa zmluvy o prevode poverené vo vzťahu ku Komisii a akémukoľvek inému orgánu pre hospodársku súťaž predstavenstvo, bol pán B. ako člen predstavenstva spoločnosti Investima 10 a potom spoločnosti Editis nevyhnutne spojený s výkonom všetkých zákonom stanovených právomocí člena predstavenstva obchodnej spoločnosti vo vzťahu k všetkým cieľovým aktívam držaným postupne oboma týmito spoločnosťami.

104 Z toho vyplýva, že skutočnosť, že pán B. vykonával funkciu člena predstavenstva spoločnosti Investima 10, z ktorej sa stala spoločnosť Editis, v záujme ktorých sa ako mandatár spoločnosti zaviazal konať v súlade so „zásadami správy so starostlivosťou riadneho hospodára" v období od 20. decembra 2002 do 25. marca 2004, mu už neumožňovala úplne nezávisle zaisťovať výkon právomocí nezávislého mandatára uvedeného v odseku 15 záväzkov spoločnosti Lagardère.

105 Komisia teda nemôže účinne tvrdiť, že cieľom výkonu funkcie nezávislej tretej osoby, člena predstavenstva spoločnosti Editis, a neskôr nezávislého mandatára pánom B. bolo zabrániť spoločnosti Lagardère, aby vykonávala vplyv na správu dotknutých aktív, a že mandatárovi nemožno vytýkať, že mal záujem konať v prospech spoločnosti Editis, lebo takýto záujem predstavoval nevyhnutnú podmienku na úplné splnenie záväzkov spoločnosti Lagardère a udržanie efektívnej hospodárskej súťaže.

106 Vzhľadom na to, že spoločnosti Lagardère bolo rozhodnutím zo 7. januára 2004 povolené zachovať si cieľové aktíva taxatívne vymenované v odseku 1 jej záväzkov, bolo naopak povinnosťou mandatára úplne nezávisle dbať na to, aby spoločnosť Lagardère v súlade s týmto ustanovením si plnila len záväzky spočívajúce v spätných prevodoch aktív, ktoré samotná Komisia považovala za dostatočné, pri rešpektovaní zmluvnej slobody strán koncentrácie, aby bola udržaná efektívna hospodárska súťaž,

a v dôsledku toho zaistiť, aby bolo uvedené spojenie podnikov zlučiteľné so spoločným trhom.

107 V dôsledku toho bola správa, ktorá hodnotila ponuku spoločnosti Wendel na odkúpenie spätne prevádzaných aktív, s ohľadom na ktorú bolo prijaté rozhodnutie z 30. júla 2004, vypracovaná mandatárom, ktorý nespĺňal podmienku nezávislosti od spoločnosti Editis požadovanú v odseku 15 záväzkov spoločnosti Lagardère vymedzených v prílohe II rozhodnutia zo 7. januára 2004.

108 Pokiaľ ide o vplyv správy na obsah rozhodnutia z 30. júla 2004, je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 5 tohto rozhodnutia, kancelária S. bola ako mandatár požiadaná o to, aby Komisii predložila správu hodnotiacu ponuku spoločnosti Wendel ako nadobúdateľa spätne prevádzaných aktív z hľadiska schvaľovacích kritérií stanovených v odseku 10 záväzkov spoločnosti Lagardère pripojených k rozhodnutiu zo 7. januára 2004.

109 Okrem toho z bodu 6 rozhodnutia z 30. júla 2004 vyplýva, že toto rozhodnutie je založené práve na správe mandatára.

110 Hoci je pravda, že rozhodnutie z 30. júla 2004 nie je založené výlučne na tejto správe, zdá sa, že tento dokument mal na uvedené rozhodnutie rozhodujúci vplyv.

111 Z porovnania správy mandatára a rozhodnutia z 30. júla 2004 totiž vyplýva, že toto rozhodnutie je podstatným spôsobom založené na uvedenej správe.

112 Na účely preukázania schopnosti spoločnosti Wendel udržať a rozvíjať spoločnosť Nouvel Editis tak kancelária, ktorá bola ustanovená mandatárom, vo svojej správe a Komisia v rozhodnutí z 30. júla 2004 zdôrazňujú „obmedzený rozsah" spoločnosti Nouvel Editis a potrebu, aby spoločnosť Wendel zachovala „riadiace, vydavateľské a podporné zdroje" nutné pre spoločnosť Nouvel Editis.

113 Obidva dokumenty rovnakým spôsobom uvádzajú, že vyhodnotenie investície spoločnosti Wendel predpokladá „opätovné vytvorenie a rozvoj funkcie distribučného centra Interforum".

114 Tak kancelária, ktorá bola určená za mandatára, ako aj Komisia odkazujú na väčšinové alebo hlavné rozdelenie základného imania spoločnosti Wendel a na jej „majetkový" prístup, ktorý sa líši od prístupu tradičných investičných fondov, lebo umožňuje splácať záväzok spoločnosti Wendel v spoločnosti Editis dlhšie než krátkodobé hľadiska uvedených fondov.

115 Zatiaľ čo kancelária, ktorá bola určená mandatárom, sa domnieva, že spoločnosť Wendel je uchádzačom o prevzatie, ktorý je spôsobilý bez odkladu vykonávať záväzky spoločnosti Lagardère, Komisia dospela k záveru, že nadobudnutie aktív spätne prevádzaných spoločnosťou Lagardère spoločnosťou Wendel nie je spôsobilé vyvolať nové právne problémy z hľadiska hospodárskej súťaže, ktoré by mohli oneskoriť vykonávanie týchto záväzkov.

116 Napokon rovnako ako mandatár, ktorý odhaduje trvanie investície spoločnosti Wendel na zhruba päť až sedem rokov, ktoré považuje za nevyhnutné na účely „konsolidácie" podniku, Komisia sa domnieva, že „odchod" spoločnosti Wendel po krátkej dobe z kapitálovej účasti na spoločnosti Nouvel Editis je nepravdepodobný a že to sa zdá ako dostatočné na to, aby sa umožnilo „podnik stabilizovať".

117 Komisia sa okrem toho sama niekoľkokrát odvolávala na závery správy kancelárie, ktorá bola určená mandatárom, aby v reakcii na štvrtý žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu rozhodnutia spochybnila, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia súladu ponuky spoločnosti Wendel so schvaľovacími podmienkami vymedzenými v odseku 10 písm. b) záväzkov spoločnosti Lagardère.

118 Zistená nezákonnosť je teda spôsobilá porušiť zákonnosť rozhodnutia z 30. júla 2004.

119 Toto rozhodnutie teda možno zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody uplatnené žalobkyňou na podporu svojich návrhov smerujúcich k zrušeniu.

O žiadosti o prerušenie zasadania

120 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa zdá, že Všeobecný súd mohol účinne rozhodnúť o žalobe na základe návrhov, dôvodov a tvrdení, ktoré účastníci konania uplatnili v rámci písomnej, ako aj ústnej časti konania.

121 Žiadosť žalobkyne smerujúcu k prerušeniu zasadania treba zamietnuť.

O trovách

122 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

123 Keďže žalobkyňa navrhla zaviazať Komisiu a spoločnosť Lagardère na náhradu trov konania a tieto nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na znášanie svojich vlastných trov konania, ako aj náhradu trov konania žalobkyne.

124 Keďže žalobkyňa nenavrhla zaviazať na náhradu trov konania spoločnosť Wendel, táto spoločnosť znáša len svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Rozhodnutie Komisie (2004)D/203365 z 30. júla 2004 týkajúce sa schválenia Wendel Investissement SA ako nadobúdateľa prevedených aktív v súlade s rozhodnutím Komisie 2004/422/EHS zo 7. januára 2004, ktorým sa koncentrácia vyhlásila za zlučiteľnú so spoločným trhom a s Dohodou o Európskom

hospodárskom priestore (vec COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP), sa zrušuje.

2. Európska komisia a Lagardère SCA znášajú vlastné trovy konania a trovy konania vynaložené spoločnosťou Éditions Odile Jacob SAS.

3. Wendel Investissement znáša vlastné trovy konania.

Meij Vadapalas Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 13. septembra 2010.

Podpisy